

Posudek školitele

Kateřina Suchanov: Mstsk divadlo pro děti a mldeř (od roku 1953 Divadlo Jiřího Wolker) v letech 1949–1960

Práci Kateřiny Suchanov o Mstskm resp. Wolkerově divadle jsem bohuřel dostal v kompletn podob ař koncem prvního srpnového tydn (předtím v řervnu mi studentka posílala jen její část jř jsem považoval za nehotovou a řekal jsem tedy na celek). Po jeho prostudování jsem zjistil, ře na opravdu radikln, meritorn zmnnu v práci je uř pozdě. Zbyl řas jen na drobn stylistick opravy (jeř autorka provedla, přistoupila i na můj návrh umístit daleko znmř znakku DJW uř do titulu a konečně doplnit – na to uř jsem ji upozorřoval i dříve – nejen do literatury práce odbornice na divadlo pro děti a mldeř (a spoluautorky Dějin řeskho divadla i divadeln encyklopedie řesk divadlo) Drahomíry řeporanov. Jenže tyto drobn korekce bohuřel nic neudělaly se zkladn koncepcí práce, kterou jsem j v připomínkách nazval pouhm „kronikřstvm“. I kdř zkladn rozdlen po rch v zásadě funguje (nřker jsou ovšem nekriticky přeceněny - zst Vojta Novák, hlavn, i po změnách Adámek a závěr s přesahy do ředestch let, kdy se, jak jsem autorce psal, dost dychavičně, třkopdn a "socialisticky uvědoměle" DJW snařilo naskořit na populrn vlnu malých scén, resp. svzt se na jejich vln. Také jsem ji upozorřoval na problematičnost kritéria reprzovosti u divadla, jeř bylo, jak jsem to sám jako řk řkolou povinn zařil, faktickou, tj. povinnou součástí vyuky. Mlo to pro nás často jen ten význam, ře jsme se zptn docela třili do řkoly. Nařtst jistřm kritériem, opakoval jsem autorce, je řivotnost nřkerch zde výjimečně kvalitních text – F. Pavlíček, K. řapek. Zároveň m ale zarazilo, ře autorku nezarř, a nsledn do hloubky kriticky nereflektuje a neanalyzuje fakt, ře DJW se stalo od pottku padesátých let téměř po cel sledovan období utočiřtm toho nejpokleslejšho z řesk dramatiky, toho, co uř se na "velkých" scénách řasem dávno přestalo hrát (Jaroslav Zrotal). Pozitivn ovšem bylo, abych DJW nekřivdil, ře DJW poskytovalo od pottku ředestch let prostory alespoň hostujícím souborům v nemilosti - Semafor, Hornckv a Kopeckého Tvrdík).

I po na posledn chvíli provedench drobných korekcích je nadále výsledkem spř jaksi podrobn kronika, vřet dl a jmen, spř sám hrub materiál, neř z materiálu vytřen a kriticky zreflektovn syntza. Anebo ze sběru materiálu vyvozen uvha o pronikání ideologick manipulace do duř malých (a odrůstajících) diváků. I kdř autorka drobn upravila, a zsluřn doplnila na m doporučení podle stat dr. řeporanov, nřker konfliktní momenty (přcny absurdního odvolání spoluzakladatele divadla Vaňtka), pořád tyto třecí plochy v práci patřcn analyzovány nejsou, klouže se po povrchu a nejde se do hloubky. A obávám se, ře př zvolen a neopuřtn kronikřsk metodě ani být patřcn analyzovány a usouvztařnovny nemohou. Metoda "kroniky" prost nedovoluje hlubř rozbor, ve snaze zachytit vřechno z jednotlivých čr jsou charakteristiky hodn povřechn a nřker inscenace spáře odbyt nřkolika mlo větami plus nřjak ten (jindy dva) mnohořdkov citát, s nmř se opět dle kriticky nepracuje.

Je mi to moc lto, protože cítím za předlořenmi materiály mnoho poctiv mraven práce, ale ani v této podob nemohu práci k obhajobě s klidnm svědomím doporučit – kdby na její konečnou podobu zbylo vc řasu neř jeden, nebo jeden a půl měsíce, ale dejme tomu půl roku, mohla vzniknout zsluřn a potřebn práce. Samozřejmě, ře toto m nedoporučení neznamená, v přpad mimořdn dobr uřovn obhajoby a kladn oponentury, ře bych nemohl po takovto obhajobě (jeř je integrln součástí celkového hodnocen) svůj názor zmnt.

Prof. PhDr. Vladimír Just CSc.